

איזרות ומאיר ממעורבות

בית מדרשו של המגיד

סיכום ותמצות דברי תורתו של המגיד

מיין ושכר יזיר עצמו

במאמר זה, מדרכי עבודתו של המגיד היא עבודת ההתדבקות במחשבה בעולם האי"ן, כלומר בעולם שאין בו השגה מושגת בהבנה וסברה מושגת או רגש מוגדר כל שהוא, אלא שלאחר התבוננותו בשכל כפי יכולתו מגיע מתוכה אל דביקות גבוהה יותר שאינה מוגבלת בכל השגה או מחשבה, שהיא **המשכת הארת אין סוף ב"ה** עצמו המאירה בעצם הנשמה, המתדבקת בהשגתה בבורא בכל כוחה עד שמגיע אל הידיעה שיש השגה שלמעלה מהשגתה, השגת האי"ן.

והשגה זאת מתגלה בעת ש"שותנו" של הגוף המסתירה על אור הנשמה שהיא אי"ן - למעלה מהשגה, נעלמת ומתפוגגת מכח המשכת אור הנשמה המתגברת על הגוף על ידי מחשבת האדם הבורח בטוב לידבק בחי החיים ברוך הוא. וזאת הדביקות שהיא בדרך האי"ן היא תלויה ונמשכת באדם שאינו חפץ רק בהשגת ה' המושכלת בדרך הבנת השכל, אלא בכל המשכה שנמשך ומתדבק לתורה, הן בדרכי השכל והן בדרכי קיום המצוות, הוא מדבק לבו בעצם אור ה' שנמשך אליו על ידי התורה ומצוותיה, ומזכך לבו להיות דבוק בעצם הקב"ה שנמשך אליו, וזהו על ידי ביטול אמיתי ועמוק שברוב כיסופיו להקב"ה מתדבק בעצם אור ה', משא"כ מי שהיחסוים שלו הם רק להתענג על אור השכל שבתורה וחכמתה ובידיעתה ה', שאז הבנתו מוגבלת רק אל אור ה' שכבר ירד ונצטמצם אל השכל.

ונתבאר במאמר זה, שזאת היא דרגת הדביקות הנעלה ביותר, שעל ידה משיג האדם שפע קדושה ממקור החיות הנעלה ביותר משורש נשמתו, כי כשהאדם דבוק באי"ן, אז מאיר בו שורש החיות של כל העולמות, שאדם אינו יכול להשיג בשום פנים ואופן על ידי התבוננות והעמקת הדעת, שהרי לו יחיה גבר שנין אלפין לא ישיג אור אין סוף ש'לית מחשבה תפיסא ביה כלל, ועם כל זה הקדוש ברוך הוא מאיר לנו על ידי התורה והמצוות הארה שלמעלה מהשגת השכל, והוא מאיר בדרך הארה שלמעלה מהשגה, ניצוץ אחד המבעיר את האש הגדולה שבלב איש הישראל, וניצוצות אי"ן אלו מאירים בו כשהוא דבוק כראוי בקודשא בריך הוא, בבחינת ביטול ו'מה'.

מגיד מראשית

תורתו של המגיד ויע"א לפרשת השבוע

כְּתִיב בְּנִזִיר (במדבר ו ה) **'תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֵאשׁוֹ. הָעֵנָן, כִּי פְתִיב (תהלים כה י) אַרְחוֹת ה' חֶסֶד וְאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ, וְאָמְרוּ בְּזוּהַר הַקִּדּוּשׁ (נשא קכט). שיש תרי"ג אורחין המתפשטים בצנינורות הנשמה להורות ארחות ה' לבני ישראל, והם מאירים על ידי קיום תרי"ג מצוות. וְכַתְּבֵנוּ לְעֵיל, כִּי כָל תַּרְי"ג אַרְחוֹת הֵם מִנֵּן הַמְצֻוֹת הַמְדַרְכִּים לְעַם ה' לְדַבֵּק בְּבוֹרָא בְרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ** ולכן נקראים אורח, כי הם דרך לידבק בה'.

וְיֵשׁ אֲרַח מִיַּחַד לְכֻלָּם, שֶׁמִּשְׁפִּיעַ לְכוֹלָם, שֶׁהוּא אֱלֹקוֹת, כְּנֹזֵךְ לְעֵיל שְׁנִקְרָא (שמות לח כו) **'בְּקַע לְגִלְגַּלְת'** מלשון בקיעה (זוהר הקדוש נשא קלו). והיינו שנבקעים הלבושים המסתירים על הפנימיות של האותיות וזה נקרא בחינת 'לובן' שמתגלה שהוא אור אין סוף בלי שום צמצומים, **שְׁמַאִיר בְּכֻלָּם, וְזֶהוּ (משלי ד יח) 'אֲרַח צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגְהַ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נֶכּוֹן הַיּוֹם,** תיבת ה'יום' קאי על אורף כמו שכתוב (בראשית א ה) 'וַיִּקְרָא אֱלֹקִים לְאוֹר יוֹם', **הוּא הַבְּהִירוֹת הַגְּדוֹל הַמַּאִיר בָּהֶם** בצדיקים כשעושים לדרגת 'עולם הבא' שהיא באה ונמשכת תמיד על הצדיקים, ואז הם נעשים **'מְכוּן'** ו'כסא' לאור זה.

וְהִנֵּה יֵשׁ בְּכָל אֶחָד מכל התרי"ג מצוות שלוש בחינות, **הַצְמִצּוּם** פעולת הצמצום שמביא את החכמה העליונה לידי שלב המעשה שכל כולו - על פרטיו השונים - מיוסד על חכמתו יתברך **וְאֱלֹקוֹת שְׁמַאִיר בּוֹ** האלקות שמאיר בו באופן פרטי לגלות על ידו את אור אלקותו יתברך, **כְּנֹזֵךְ, יַעֲוֹד יֵשׁ דְּרַגָּה עֲלִיוֹנָה מְכוֹלָם** שהוא **הַדְּבִיק שְׁדָּבִיק בְּאֵין סוּף,** ועל ידי אורח מיוחד זה שאין בו כל צמצום מאיר אור אין סוף לדרגות שלמטה ממנו, שהוא משפיע להם, **כִּי אֵינּוּ נֹשֵׂג בְּהַשְׁגָּה** אינו מושג בדרך הבנה על ידי התבוננות והעמקת המחשבה, **וְנִקְרָא נִזִיר** מלשון הפרשה **שְׁמַפְרֵשׁ מִלְּהַשִּׁיג** שאי אפשר להשיג את הדבוק באין סוף, **וְעַם כָּל זֶה מַאִיר כְּמוֹ 'מְרֵאָה הַבְּזָק' (יחזקאל א יד)** בדרך הברקה והתנוצצות שאינה מושגת לאשורה ומיד חולפת, וזה ההארה היא בדרך 'אי"ן', שהאופן שהיא מאירה באדם היא דביקות פשוטה שאינה מצומצמת בהבנת האדם, אלא שמתנוצץ בו איזה התנוצצות חכמת אלקות לרוממו ומיד נעלמת **וְדָרְךְ הַשְּׁעָרוֹת בְּרִצּוֹא וְשׁוֹב.**

וְלִכֵּן 'תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֵאשׁוֹ' של הנזיר, שעל ידי מצוות נזירות שפירש עצמו מתאוות עולם הזה זוכה להשגת דרגה זאת, שְׁלֹא לְהַפְרִידוֹ מֵהַשְּׁעָרוֹת, כלומר מההארות המאירות כמראה הבזק, ששורות בנפשו וגופו על ידי מצוות גידול פרע השערות הגשמיות, ושם בעולם נעלה זה, הנקרא שערות מקור החיות של כל העולמות, **וְלִכֵּן 'עַל כָּל נַפְשֵׁת מֵת לֹא יָבֵא'** (ויקרא כא יא) שמכיון שדבוק במקור החיים אין לו לנתק מחשבתו ולעסוק במיתה.

וְהִנֵּה כְּתִיב (שיר השירים ה א) **'אֲכָלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים,' כִּי כִּשְׁהַשְּׁכַל נִתְּבַלְּבַל בְּדָבָר אַחֵר** שאינו מבחינת ודרגת השכל, אלא למטה ממנו, **נִקְרָא שְׁכוֹר.** שמתערבת דעתו, כך כביכול ירידת השכל לדרגה נמוכה יותר ברצוא ושוב מכונה 'שכרות', כיון שמקום השכל מצד דרגתו הרוממה הוא רק בדברי חכמה - היינו בעולמים רוחניים הזכים מערובי חיצוניות, ויורד לעולם הגשמי שבו השכל והחומר מורכבים יחד בבחינת ערוב, **וְנִקְרָא שְׁכָל זֶה** בתואר **שְׁכָרוּ דוֹדִים** שהאב הנקרא 'דוד' מלשון אהבה, משפיע את השכל מרוב אהבתו לבנו שיתפשט אף לדרגה נמוכה שהוא שכל הבן ולגבי השכל זה נקרא שכרות, **שְׁמֵהַשְּׁמִחָה מֵהֵינּוּ נִצְמָצֵם בְּשִׁכְל בְּנוֹ** ברוב השמחה שיש למלך כשבנו בא לפניו מתבטלים כל הדינים וההגבלות, ולכן המלך שהוא הקב"ה משפיע את אור הדעת ומצמצמו עד שיוכלו הכל להשיגו, **אֲבָל הַשְּׁכָל הָעֲלִיוֹן** שבו להיפך - הבן מצמצם מחשבתו לקבל את חכמת אביו שאינה מצומצמת, **נִקְרָא זֶה' שהוא כינוי לעצם האור שְׁאֵין מְשִׁיגִים בּוֹ, לִכֵּן 'מֵיִן וְשָׁכְרֵי יִזִיר'** (במדבר ו ג) כיון שהנזיר דבוק בעולם השכל לפני שבא לידי צמצום ואין נכון לערבב השכל שלו בדרגה קטנה יותר שנחשבת לגביו בחינת שכרות.

וְהָיָה אֱלוֹ הַיְיִדִּיּוֹן, הַם עֵקֶרְן שׁוֹרְשׁם שֶׁל שְׁפַע שֶׁהֵם שׁוֹרֵשׁ כָּל אַרְבַּעַת הַדְּרָגוֹת, וְאַחַר כֵּן בָּאִים בְּהַמְשִׁכַת הַדָּבָר וְנִקְרָא וַיִּי"ן כִּי וְהוּא הַמְשִׁכָה וְהוּא הַכַּח שֶׁמִּבְשֵׁל וּמִכִּין אֶת הַמְחַשְׁבָה לִידֵי גִמְר, שֶׁתְּבוֹא לִידֵי גִילּוֹי כְּרֵאוֹי, וְזֶה דְרָךְ הַוַּי"ן וְנִתְגַּלּוֹ הַיְיִדִּיּוֹן עַל יַדֵי הַוַּי"ן נִתְגַּלָה הַוַּי"ד, כְּלוֹמֵר עַל יַדֵי שֶׁמְשִׁיג הַשְּׁפַע זֹכֶה לִהְיוֹת גַּם כֵּן שִׁישׁ אֹרֶךְ אֵינֶן שְׁמֵאִיר בּוֹ, וְלִכֵּן יֵשׁ בְּצוּרַת הַוַּי"וֹ יו"ד בְּרֵאשֵׁה וּמִמֶּנָה נִמְשָׁךְ קוֹ לְמִטָּה, וְזֶה (שְׁמוֹת לַד ו') וַיַּעֲבֹר כְּמוֹ ו' י' עֵבֶר, כִּי דְרָךְ הַוַּי"וֹ שְׁמוּרָה עַל פְּעוּלַת הַמְשִׁכַת הַשְּׁפַע לְעוֹלָם עוֹבֵר הַוַּי"ד שֶׁהוּא שׁוֹרֵשׁ הַשְּׁפַע, וְהוּא מוֹרָה עַל הַתְּגַלּוֹת הַפְּנִימִיּוֹת.

וַיֵּשׁ גַּם כֵּן בְּכִרְכָּה ה' וַיִּשְׁמְרָךְ (שֵׁם פְּסוּק כַּד), שְׁעֵקֶרְן שֶׁל הַיְיִדִּיּוֹן שֶׁרִשְׁם שֶׁל אוֹתָם הַיְיִדִּיּוֹן שֶׁהֵם 'עֵיקֶרְן שֶׁל שְׁפַע', וְהוּא שׁוֹרֵשׁ שֶׁל הַשׁוֹרֵשׁ נִתְגַּלָה בְּיִדִּיּוֹן אֱלוֹ שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה יוֹדִיּוֹן שֶׁל שְׁלוֹשָׁה הַוַּי"וֹת שֶׁנִּזְכְּרוּ בְּפְסוּקִים אֵלּוּ, וְאַחַר כֵּן נִמְשַׁכַת הָאֵרַתָם אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּוַי"ן שֶׁבְּסוֹף כָּל פְּסוּק, הַיְיִנוּ וַיִּשְׁמֶרְךָ, וַיּוֹחֲנֶךָ וַיִּשֶׁם וְהָבֵן.

הַמְתַּגַּלָה נִמְנָה גַּם כֵּן. וְהַגֵּם שְׂאֵי אִפְשֵׁר לֹהֲשִׁיג אֶת אֹרֶךְ הַאֵינֶן בְּשׁוּם פְּנִיָם, אִפְשֵׁר לֹ לְאִדָם לִהְיוֹת עַל כָּל פְּנִיָם מִצִּיּוֹת הַתְּגַלּוֹת הַדָּבָר בּוֹ, כִּיּוֹן שֶׁמְחוּבֵר לְאוֹר זֶה, וְהַיְיִנוּ עַל יַדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת הַצְּדִיק לְהַקְבֵּה בְּבַחֲיִנַת בֵּיטוּל בְּמִצִּיּוֹת.

וְזֶהוּ שְׁנֵי בַחֲיִנּוֹת הָאִמּוֹרוֹת, הַתְּגַלּוֹת הַשְּׁפַע בְּשִׁלּוּשָׁה אֹרוֹת וְהַתְּגַלּוֹת הַשְּׁפַע בְּאַרְבַּע אֹרוֹת, נִקְרָא בְּזוֹהַר (פְּנַחֵס רְמו'): לְפַעְמִים סְגוּלָתָא שֶׁהוּא שְׁלוֹשׁ נְקוּדוֹת וְזֶהוּ מוֹרָה עַל הַדְּרָגָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁהַשְּׁפַע נִכְלָל בְּתַלַּת וְעֵדִיּוֹן לֹא נִתְגַּלָה מְקוּרָו שֶׁהוּא ה'אֹרֶחַ' שֶׁלְמַעַלָה מִהַשְּׁגָה, וּפְעַמִּים אַרְבַּע יוֹדִיּוֹן שֶׁהֵם אַרְבַּע נְקוּדוֹת שְׁמֵאִירִים בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁם הַוַּי"ה כְּשֶׁמְאִיר גַּם כֵּן שׁוֹרֵשׁ הַשְּׁפַע, וְכַמּוֹבָא בְּזוֹהַר ק שֶׁ'סְגוּלָתָא' עֲצֻמוֹ הוּא נַעֲשֵׂה אַחַר כֵּן 'אַרְבַּע' יוֹדִיּוֹן, וְזֶה הַשִּׁיג מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם בְּאַרְבַּעִים יוֹם בְּסִינַי, כִּי מִנִּין הָאוֹת יו"ד הוּא עֶשֶׂר, הַמּוֹרָה עַל עֶשֶׂר אֹרוֹת הַנִּכְלָלִים בְּהַשְּׁגַת אֹרֶךְ הַחֲכֵמָה שִׁישׁ בְּאוֹת זֶה, וְעַל כֵּן הוֹצַרְכוּ אַרְבַּעִים יוֹם לְמִשָּׁה רַבִּינוּ כַּדֵּי לְהַשְׁלִים אֶת הַשְּׁגַת אַרְבַּע יוֹדִיּוֹן אֱלוֹ.

וְהָיָה הַבְּהִירוֹת הַעֲלִיּוֹן הַמְאִיר מִבֵּין הַשְּׁעָרוֹת, דְּהַיְיִנוּ תְּרִי"ג הַמְצוּוֹת, זֶה הַנִּקְרָא חִיּוּרְתָא לְשׁוֹן לּוּבּוֹן, כִּי אֵינֶן בֵּהֶם בְּאוֹרוֹת הַלּוּבָב שֶׁהֵם אֹרוֹת הַעֲלִיּוֹנִים שְׁמֵאִירִים בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִהַתְרִי"ג מְצוּוֹת 'גוּוֹן' מִיּוֹחַד לְאוֹתָהּ מְצוּוֹה, הַגְּדֵרָה מְסוּיִימַת כָּלֵל, כְּמִי שְׂאִינֶם דְּמִי בְּבַחֲיִנַת 'אֵינֶן' הֵם, שֶׁהוּא לְמַעַלָה מִהַשְּׁגָה, וְלִכֵּן אֵי אִפְשֵׁר לְהַגְדִירֶם, וְהָאֲרַחִים מְאִירִים אֶת אֹרֶךְ הַאֵינֶן, הַגֵּם שְׂאוֹר הַעֲלִיּוֹן ה'אֵינֶן' עֲצֻמוֹ אֵינֶן נִשְׁגָּ אֵינֶן מוֹשֵׁג לְנִבְרָאִים כָּלֵל, וְזֶהוּ גִרְמָז בְּלִשׁוֹן 'אוֹרֶחַ', הַיְיִנוּ כְּמֵאֵן דְּאֲרַח רִיחָא מִבְּחוּץ, וְכַמּוֹבָר שֶׁהַשְּׁפַע ה'אֹרֶחִין' הֵיא לְהֵאִיר אֶת הָהֵאֵרָה הַנִּמְשַׁכַת מִהֵאִין חוּצָה לְנִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְעַל יַדֵי זֶה הֵם דְּבַקִּים בְּאֵינֶן, כְּמִי שֶׁמְרִיחַ רִיחַ הַמְתַּפְשֵׁט מִבְּפְנִיָם לְבַחוּץ אֵף עַל פִּי שְׂאִינוּ מְשִׁיג אֶת הַנַּעֲשֵׂה בְּפְנִיָם, וְזֶה נִקְרָא 'אוֹרֶךְ מְקִיף' כְּלוֹמֵר אֹרֶךְ שְׁמֵאִיר בְּדֶרֶךְ שְׂאִינָה מוֹשֵׁגַת וּמוֹבְנַת בְּמַחְשְׁבָה, וְהַיְיִנוּ שֶׁמְשִׁיג שִׁישׁ יִדְעָה אֲבָל אֵינֶן יוֹדְעַת מִהוּת אוֹתָהּ יִדְעָה.

וְכִשְׁלִבְנוּנִית זֶה מְאִיר עַל הָאָדָם וּמְשִׁפִיעַ קֶצֶת מֵאֱלוֹ הַחִיּוּרְתָא, הוּא כְּמֵרָאָה חֲמָה הַעֲמָקָה מִהַצֵּל שְׁמוֹשֵׁג וּמוֹגְדֵר רַק עַל יַדֵי הַצֵּל הַמְקִיפּוֹ וְהַמְגִדֵרּוֹ, אֲבָל הוּא עֲצֻמוֹ מִחַמַּת עֲצֻמוֹ אֵינֶן נִישֵׁג כָּלֵל כִּיּוֹן שְׂאֵינֶן בּוֹ הַגְּדֵרָה, וְנַעֲשֵׂה עַל יַדֵי זֶה הָאָדָם שְׁמֵאִיר בּוֹ כְּשִׁפֵּל, שֶׁנִּתְכַּלֵּל בְּאוֹרֶךְ הַאֵינֶן, וּבֵאִין הַעוֹלְמוֹת לֵאמֹר.

וְהָיָה הַשְּׁפַע פְּעַמִּים נִכְלָל בְּתַלַּת לְפַעְמִים נִמְנִים שְׁלִבֵי הַשְּׁתַלְשׁלוֹת הַשְּׁפַע בְּשִׁלּוֹשׁ דְּרָגוֹת, וְהַשְּׁפַע מְאִיר בְּאוֹפֵן זֶה שְׁמֵאִירִים בְּהַשְּׁגַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹשָׁה הַשְּׁגוֹת אֱלוֹ שְׁעַל יָדָם נִמְשָׁךְ הַשְּׁפַע, וּפְעַמִּים נִכְלָל בְּאַרְבַּע דְּרָגוֹת, וְזֶהוּ כְּשֶׁגֵם ה'אֵינֶן' עֲצֻמוֹ מְאִיר בְּהַשְּׁגָה שֶׁנִּמְשַׁכַת אֶל הַנִּשְׁמָה, כִּי בְּאוֹפֵן רְגִיל כָּלוּל כָּל שְׁלִבֵי יְרִידַת הַשְּׁפַע בְּשִׁלּוּשָׁה אֱלוֹ, שֶׁהֵם הַצְּמִצּוּם שֶׁנִּמְשָׁךְ מְאוֹר אֵינֶן סוּף לְרַדַּת מְדַרְגָתוֹ וּמִבַּחֲיִנָה שֶׁלְמַעַלָה מְכַל הַשְּׁגָה לְהַצְמִצּוּם ל'אוֹרֶחִים' הָאֵלּוּ, שְׁעַל יָדָם מִתְחִילָה הַהַשְּׁגָה לְהַתְּגַלּוֹת, וְהַהַתְּפַשְׁטוֹת הָאֵלְקוֹת שְׁמֵאִיר וּמִתַּפְשֵׁט עַל יַדֵי הַצְּמִצּוּם הַזֶּה, וְהַמְשִׁכַת הַדָּבָר מֵהָאֵין אֹרֶךְ ה'אֵינֶן' שֶׁנִּמְשָׁךְ יַחַד עִם הַהַשְּׁגָה הַפְּרִטִית שֶׁנִּמְשַׁכַת עַל יַדֵי כָּל אֶחָד מֵה'אוֹרֶחִין', הֵרִי שְׁלוֹשׁ: הַצְּמִצּוּם - אֶחָד, הַהַתְּפַשְׁטוֹת - שְׁנֵי, וְה'אֵינֶן' שֶׁנִּמְשָׁךְ עִמוֹ - שְׁלוֹשׁ.

וּלְפַעְמִים נִחְלַק גַּם כֵּן הַחֲלֵק הַשְּׁלִישִׁי וְהַנַּעֲלָה מְכוּלָם, שֶׁהוּא הַתְּגַלּוֹת ה'אֵינֶן', לְשׁוּנִים וְאֵז נִמְנִים מִנִּין הָאוֹרוֹת הַמְאִירִים בְּהַשְּׁפַע לְמִנִּין אַרְבַּע, וְהַדָּבָר שֶׁנִּחְלַק לְשְׁנֵיִם הוּא הַמְשִׁכַת הַדָּבָר מִהֵאִין אֶל הַבְּרִיאָה, וְהַחֲלוּקָה לְשְׁנֵיִם הוּא שְׁמֵאִיר בּוֹ גַּם כֵּן הַדָּבָר הַדְּבִיק בְּהַמְשִׁכָה אֵינֶן סוּף שֶׁדְּבִיק בְּאֵלְקוֹת שְׁמֵאִיר בְּהַמְצוּוֹת, וְהַתְּגַלּוֹת הַדָּבָר בּוֹ הָאוֹר 'אֵינֶן' לְאַחַר שִׁיּוּרָד וּמְאִיר וּמִתְגַּלָה בְּתוֹךְ ה'אֲרַחִין'. וּבַחֲיִנָה זֹאת שְׁבָה מִתְּגַלִּים אַרְבַּע דְּרָגוֹת בְּתוֹךְ הַשְּׁפַע, הֵיא דְרָגָה גְבוּהָה יוֹתֵר שֶׁעֲצֵם הָאוֹר אֵלְקוֹת שֶׁהוּא שׁוֹרֵשׁ ה'אֵינֶן

זוהר הקדוש
עם ביאור הכתר והכבוד

השתקפות עולמית לעשרת רבי שמעון

אורח רבא חלק א	אורח רבא חלק ב	אורח רבא חלק ג	אורח רבא חלק ד	אורח רבא חלק ה	אורח רבא חלק ו
אורח רבא חלק ז	אורח רבא חלק ח	אורח רבא חלק ט	אורח רבא חלק י	אורח רבא חלק יא	אורח רבא חלק יב

מרכז הזמנות: 1800-22-55-66 להשיג בחנויות הספרים

